

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-295/18-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Ane Berlenji Fellner i Marine Kosović Marković, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., kojeg zastupa odvjetnica S. D. iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 3. listopada 2018.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenjem rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/17-01/1032, urbroj: 401-01/05-18-2 od 7. lipnja 2018.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Općinskog državnog odvjetništva u Puli, broj: PPI-DO-10/2017-9 od 27. listopada 2017. godine, pozivom na odredbu članka 23. stavak 5. točka 2. u vezi članka 15. stavak 2 točka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama, iz razloga što je informacija klasificirana stupnjem tajnosti.

Tužitelj je protiv rješenja tuženika podnio tužbu smatrajući da su u konkretnom slučaju počinjene povrede odredbi članka 30., 51. i 52. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09., dalje: ZUP), stoga što upravna tijela nisu upoznala tužitelja sa sadržajem mišljenja Ureda Vijeća za nacionalnu sigurnost (dalje: UVNS) niti sa sadržajem opće upute o mjesečnom praćenju rada i izvještajima o predmetima broj O-6/10 od 15. prosinca 2010. godine te također nije upoznat da je imenovana radna skupina za provedbu testa razmjernosti javnog interesa. Smatra da je kao podnositelj zahtjeva ima pravo sudjelovati u ispitnom postupku te se poziva stoga na presudu ovog broja UsII-1/16 od 18. travnja 2016., ukazujući ujedno na nerazumljivost obrazloženja osporenog rješenja tuženika kojim u istom navodi da je „analizom sadržaja u medijima“, budući je nejasna analiza kojih sadržaja, u kojim medijima je provedena i primjenom kojih dokaznih postupaka, pa smatra da je počinjena bitna povreda upravnog postupka iz članka 98. stavak 5. ZUP-a. Upućuje i na linkove različitih mrežnih stranica navodeći odredbe članka 36. stavak 3. točka 7. i 8. i članka 36. stavak 4. Zakona o državnom odvjetništvu (Narodne novine, broj 76/09., 153/09. 116/10. 145/10., 57/11., 130/11., 72/13., 148/13., 33/15. i 82/15.), kao i odredbu članka 66. Poslovnika državnog odvjetništva (Narodne novine, broj 5/14. i 123/15.). Smatra

nerazumljivim obrazloženje rješenja tuženika da bi djelomično pružanje informacije koja sadrži razne statističke podatke naštetilo djelovanju i izvršavanju poslova državnog odvjetništva te smatra nerazumljivim pozivanje tuženika na presudu ovog Suda, poslovnog broja UsII-49/14 od 5. studenog 2014. godine. Smatra da se tuženik nepotrebno osvrće na provođenje postupka deklasifikacije te je nerazumljivo i paušalno obrazloženje prema kojem „predmetna informacija ne daje potpunu sliku informacije o radu pojedinog državnog odvjetništva, dok bi se istovremeno omogućavanjem pristupa informaciji stvorila mogućnost da ista bude korištena u nedozvoljene svrhe (npr. pritisak na državno odvjetništvo, izračun vjerojatnosti dodjele predmeta i sl...)“ te kako je bez posebnog obrazloženja i navođenja razloga te podatke dobio za Općinski sud u Šibeniku za sve pravosudne dužnosnike o broju riješenih predmeta po vrsti predmeta tijekom 2016. godine. Predlaže djelomično poništenje rješenja tuženika od 7. lipnja 2018. i rješenja Općinskog državnog odvjetništva u Puli od 27. listopada 2017., te naložiti istima u roku od 15 dana platiti tužitelju iznos od 5.000,00 kn. Podredno predlaže poništenje rješenja tuženika i prvostupanjskog tijela te predmet vratiti istom na ponovno postupanje.

Tuženik se očitovao o tužbi tužitelja u bitnom ističući da navodi iz tužbe nisu osnovani, da nije počinjena bitna povreda načela upravnog postupka iz članka 30., 51. i 52. ZUP-a, navodeći da u upravnom postupku ostvarivanje prava na pristup informacijama ne sudjeluju dvije ili više stranaka sa protivnim interesima, ali i da sudjelovanje stranke u postupku ne bi ništa promijenilo kod provedbe testa razmjernosti javnog interesa, koji samostalno provodi prvostupanjsko tijelo, niti kod davanja mišljenja UVNS-a, slijedom čega provođenje ispitnog postupka nije nužno radi utvrđivanja činjenica i okolnosti koje su bitne za razrješenje pravnog stanja stvari. Osim navedenog, stranka u ostvarivanju prava na pristup informacijama ne brani svoj interes da dobije zatraženu informaciju, već eventualno pruža argumentaciju zašto bi zatražena informacija trebala biti dostupna javnosti, s obzirom da je ograničenje na informaciju neovisno o podnositelju zahtjeva te ono postoji ili ne postoji, pri čemu se poziva na članak 8. Zakona o pravu na pristup informacijama kojeg citira. Slijedom navedenog, sudjelovanje stranke u prvostupanjskom i drugostupanjskom postupku ostvarivanja prava na pristup informacijama protivilo bi se načelu učinkovitosti i ekonomičnosti postupka, upravni postupak ostvarivanja prava na pristup informacijama je jednostranački postupak, omogućava neposredno rješavanje upravne stvari, što znači da se odluka može donijeti bez omogućavanja stranci da bude saslušana, bez zakazivanja i održavanja usmene rasprave i bez izvođenja dokaza putem posebnih dokaznih sredstava. Prema saznanjima tuženika, isključivo je tužitelj pokazao interes za predmetnim informacijama te je dostavljao tuženikove drugostupanjske odluke H. n. i. a., što su mnogi mediji prenosili uz tendenciozne naslove, ne ulazeći u sadržaj predmetnih odluka. Vlasnik podataka odlučuje o potpunoj ili djelomičnoj deklasifikaciji zatražene informacije, te je u konkretnom slučaju vlasnik informacije, uz ispravno proveden postupak, odlučuju zadržati stupanj tajnosti „ograničeno“ za sve dijelove zatražene informacije. Istinita je tvrdnja kako podnositelj zahtjeva nije obvezan navesti razloge zbog kojih traži pristup informaciji, međutim, to nikako ne znači da prvostupanjsko ili drugostupanjsko tijelo nemaju ovlast preispitivati moguće posljedice omogućavanja pristupa traženoj informaciji, pogotovo kada je ona klasificirana stupnjem tajnosti, štoviše, tijela javne vlasti su dužna prilikom provedbe testa razmjernosti javnog interesa preispitati različite varijante i moguće posljedice omogućavanja odnosno onemogućavanja pristupa zatraženoj informaciji. Napominje da je tužitelj tijekom 2017. godine podnio 40% od svih žalbi te 57% od svih tužbi zaprimljenih u tuženikovu uredu, te stoga smatra da tužiteljevo angažiranje kapaciteta ureda financiranog od strane poreznih obveznika, a zatim i tražene naknade odvjetničkih troškova, prelazi granicu prihvatljivog. Predlaže odbiti tužbu tužitelja i potvrditi osporeno rješenje tuženika.

Ovaj Sud je u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS), dostavio odgovor na tužbu tužitelju.

Tužitelj se očitovao o navodima iz odgovora na tužbu tuženika ustrajući na navodima da prema članku 25. stavak 4. Zakona o pravu na pristup informacijama za informaciju iz članka 15. stavak 2. točka 1. istog Zakona, povjerenik traži mišljenje Ureda Vijeća za nacionalnu sigurnost, sukladno zakonu kojim se uređuje tajnost podataka, što je tuženik postupajući po žalbi propustio, čime je počinjena bitna povreda upravnog postupka iz članka 98. stavak 5. ZUP-a. Napominje da je tuženik omogućio očitovanje tužitelju prilikom rješavanja žalbe, tada bi tužitelj upozorio tuženika da ga nije upoznao sa sadržajem mišljenja navedenog ureda koji je dužan bio pribaviti povodom odluke o žalbi na temelju naprijed citiranog članka Zakona o pravu na pristup informacijama.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema podacima spisa predmeta proizlazi da je tužitelj svojim zahtjevom za pristup informacijama od 9. kolovoza 2018., zatražio od Općinskog državnog odvjetništva u Puli presliku ili skenirano mjesečno izvješće za prosinac 2016. i lipanj 2017. godine koje je tijelo javne vlasti dostavilo višem državnom odvjetništvu, koji zahtjev tužitelja je odbijen pozivom na odredbu članka 23. stavak 5. točka 2. i u svezi članka 15. stavak 2. točka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15., dalje: ZPPI-a), a nakon pribavljenog mišljenja UVNS-a te provedenog testa razmjernosti i javnog interesa s obzirom da se radi o informaciji koja je klasificirana stupnjem tajnosti „ograničeno“.

Odredbom članka 15. stavak 2. točka 1. ZPPI-a, propisano je da tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je informacija klasificirana stupnjem tajnosti, sukladno zakonu kojim se uređuje tajnost podataka.

Nadalje, prema odredbi članka 13. stavak 3. Zakona o tajnosti podataka klasificiranje podataka stupnjevima tajnosti „povjerljivo“ i „ograničeno“, pored osoba iz stavka 1. i 2. ovog članka mogu provoditi i čelnici ostalih državnih tijela te je dano ovlaštenje glavnom državnom odvjetniku za klasificiranje podataka stupnjem tajnosti „vrlo tajno“ i „tajno“ (članak 13. stavak 1. istog Zakona).

U konkretnom slučaju prvostupanjsko tijelo kao i tuženik utvrđuju da su od strane tužitelja zatražene informacije klasificirane stupnjem tajnosti „ograničeno“ u smislu odredbi Zakona o državnom odvjetništvu, Poslovnika državnog odvjetništva te mišljenja UVNS-a od 24. listopada 2017. godine koje je dano u skladu s odredbom članka 16. stavak 1. ZPPI-a. S obzirom na naprijed navedeno, prvostupanjsko tijelo, koje je vlasnik zatražene i klasificirane informacije, po prethodno pribavljenom mišljenju, a nakon provođenja testa razmjernosti javnog interesa u smislu odredbe članka 16. stavak 1. ZPPI-a.

Prema ocjeni ovog Suda tuženik je pravilno ocijenio da u konkretnom slučaju ne postoji javni interes zbog kojeg bi konkretne klasificirane podatke trebalo učiniti dostupnima, jer tužitelj ni jedan takav razlog nije naveo.

Nadalje, upravni postupak koji je prethodio je u potpunosti proveden u skladu sa mjerodavnim zakonskim odredbama te ne postoji povreda odredbe članka 25. stavak 4. ZPPI-a.

Ovaj Sud ocjenjuje da ne postoji niti povreda pravila upravnog postupka, tim više što je tužitelj sa svom relevantnom dokumentacijom spisa na koje ukazuje u tužbi, upoznat kroz obrazloženje prvostupanjske i drugostupanjske odluke.

Slijedom svega izloženog, Sud je temeljem odredbe članka 57. stavak 1. ZUS-a, odlučio kao pod točkom I. izreke, a u odnosu na zahtjev za naknadu troškova spora kao pod točkom II. izreke presude, temeljem odredbe članka 79. stavak 4. istog Zakona, s obzirom da tužitelj ne navodi ni jednu pravnu osnovu na temelju koje smatra da bi mu pripadao zatraženi iznos troška.

U Zagrebu, 3. listopada 2018.

Predsjednica vijeća

Mirjana Čačić, v.r.